

ROMÂNIA
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
Str. Batiștei, nr. 25, sector 2
București
SECȚIA I CIVILĂ

Destinatar:
TODERIȚĂ NECULAI
com. Balcani, sat Frumoasa, str.
Republicii, nr. 18, județul BACĂU

DOSARUL NR. 16496/3/2014

Materia: Litigii cu profesioniștii
Stadiul procesual al dosarului: Recurs
Obiectul dosarului: acțiune în daune delictuale legea
nr.136/1995 (privind asigurările și reasigurările în
România) - NCPC
Complet: Completul filtru nr. 4

Comunicare Adresă

emisă la 19 iunie 2017

Stimată doamnă/Stimate domn,

În legătură cu dosarul având datele de identificare de mai sus, în calitate de **Intimat**, vă comunicăm întâmpinarea și faptul că în termen de 10 zile de la primirea prezentei comunicări, aveți obligația de a depune răspuns la întâmpinare. Depuneți documentele solicitate și înscrisurile doveditoare într-un exemplar pentru instanță și câte un exemplar pentru fiecare parte, cf. art. 150 NCPC

Nota: Se comunică alăturat motivele de recurs formulate de Walters (fostă Kocsis) Agota Ilka. Se comunică alăturat întâmpinarea formulată de SC Groupama Asigurări SA.

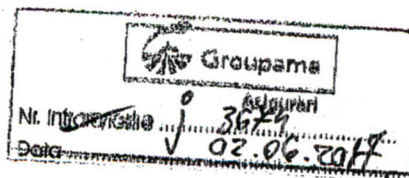
Parafa șefului instanței,
(ștampila)

Semnătura grefierului,

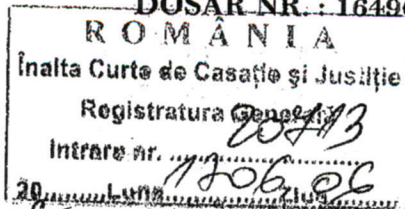

Asigurări

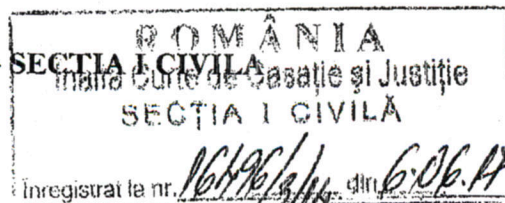

INALTA CURTE DE CASATIE SI JUSTITIE -

DOSAR NR. 16496/3/2014

DOAMNA/DOMNULE PRESEDINTE,

GROUPAMA ASIGURĂRI S.A., cu sediul social în
sediul ales pentru comunicare în
înregistrată la Registrul Comertului cu
calitate de intimată în dosarul civil nr. 16496/3/2014, formulează următoarea:

INTAMPINARE

la cererea de RECURS formulată de către recurenta Walters (fosta Kocsis) Agota Ilka,
prin care solicitam Onoratei INALTEI CURTII DE CASATIE următoarele:

Solicitam mentinerea hotararii de apel, aceasta fiind temeinica si legala.

În esență, în cuprinsul recursului, reclamanta a formulat următoarele critici ale deciziei nr. 1982/29.11.2016 a Curtii de Apel București:

a) Reclamanta a solicitat Onoratei Curții să aibă în vedere decizia ICCJ nr. 293/2014, decizie prin care, în opinia reclamantei, a fost lămurit modul în care operează prescripția dreptului material la acțiunea în despăgubiri în situația în care s-a dispus încetarea procesului penal ca urmare a împlinirii termenului de prescripție a răspunderii penale.

Cu privire la acest aspect rugăm Onorata Curte să constate faptul că decizia invocată se referă la o altă situație decât cea ce face obiectul cauzei de față. Astfel, Decizia respectivă se referă la un caz a cărui particularitate constă în aceea că ancheta penală nu s-a finalizat cu identificarea persoanelor vinovate de săvârșirea faptei. În acest caz, este absolut evident faptul că necunoașterea persoanei responsabile de săvârșirea faptei ilicite semnifică neîndeplinirea acelei condiții prevăzute de art. 8 din Decretul 167/1958 (a cunoscut sau trebuia să cunoască pe cel care răspunde de pagubă), termenul de prescripție neîncepând practic să curgă. În speta noastră persoana considerată vinovată de reclamantă a fost cunoscută de la momentul producerii accidentului, ancheta penală finalizându-se în acest caz cu identificarea persoanei vinovate doar ca ulterior răspunderea penală s-a prescris.

Iată deci că cele arătate prin Decizia nr. 293/2014 nu au aplicabilitate în speta de față, soluția respectivă privind un caz particular, diferit de cel din cauza de față.

b) Reclamanta a afirmat ca instanta de apel a ignorat **prezumtia de nevinovatie**, legand acest aspect de acea conditie a art. 8 din Decretul 167/1958 "a cunoscutatat paguba cat si pe cel care raspunde de ea", concluzionand in sensul ca doar prin faptul pronuntarii unei hotarari penale definitive reclamanta putea cunoaste persoana vinovata. Astfel reclamanta, considera ca de la data pronuntarii hotararii definitive penale a inceput sa curga termenul de prescriptie.

Onorata Curte, prezumtia de nevinovatie reprezinta o institutie specifica procesului penal care nu poate fi extrapolata in sensul ca ar produce efecte si in cazul prescriptiei raspunderii civile. Presumtia de nevinovatie reprezinta o institutie de drept procesual penal menita a garanta aflarea adevarului, a faptului ca drepturile, libertatile invinutului/inculpatului au fost respectate cu ocazia administrarii probatiunii in materie penală. Relatia acestei prezumtii cu vinovatia penală tine de esenta, de specificul raspunderii penale. In civil aceasta prezumtie nu exista, nefiind reglementata de legea procesual civila. De asemenea nu exista prevederi legale care sa stabileasca o relatie intre respectiva prezumtie si prescriptia raspunderii civile. Raspunderea penală are ca si finalitate sanctionarea prin pedeapsa a unei fapte penale pe cand raspunderea civila urmareste acoperirea unui prejudiciu. Cele doua raspunderi sunt diferite si opereaza distinct.

A cunoaste persoana care raspunde de savarsirea faptei ilicite civile in mod cert se refera la convingerea subiectiva a persoanei ce a suferit un prejudiciu ca o anumita persoana (identificata) i l-a cauzat, decretul fiind emis in scopul aplicarii acestuia in materie civila. Conditile de exercitiu ale actiunii civile nu prevad necesitatea existentei unei condamnari penale definitive astfel incat actiunea sa poata fi exercitata.

Insasi reclamanta/recurenta a solicitat in anul 2010 o expertiza la INEC. In 14.12.2010 s-a depus la dosar aceasta expertiza care atesta vinovatia intervenientului fortat. Insa si expertiza efectuata anterior, in anul 2009, mentioneaza o culpa comuna, fata de care recurenta/reclamanta a formulat obiectiuni, ceea ce inseamna ca si inainte de anul 2009 reclamanta l-a considerat vinovat pe intervenientul fortat. Ceea ce este cert este ca la momentul depunerii expertizei de la INEC reclamanta a avut la dispozitie un **inscris oficial care sa ateste vinovatia CIVILA a intervenientului;**

In speta de fata, din toate datele existente la dosar rezulta ca identitatea paratului Toderita Neculai (care a dat si declaratie in calitate de faptuitor la 07.04.2007), cat si toate **datele producerii accidentului erau cunoscute de victima, Walters (fosta Kocsis) Agota Ilka,** inca de la data producerii acestuia. Cum foarte bine puncteaza instanta de apel " in cazul oricarui accident de circulatie, cu atat mai mult in cazul unui accident in care exista victime cu vatamari fizice este obligatorie prezentarea asigurarii, si identitatea asiguratorului putea fi cunoscuta (deci trebuia sa fie cunoscuta de un reclamant diligent, in sensul articolelor preindicate) inca de la inregistrarea dosarului penal, din 07.04.2007".

Faptul-cunoasterii, din punctul de vedere al reclamantei, a vinovatiei intervenientului este confirmat de constituirea acesteia ca parte civila in procesul penal declansat impotriva paratului Toderita Neculai. Cum actiunea civila in procesul penal este supusa aceluasi regim juridic ca si

Asigurări

elementele necesare declansării acțiunii civile în procesul penal, dar să nu cunoască aceleași elemente pentru o eventuală acțiune în fața instanțelor civile.

La momentul la care cererea de chemare în judecată ce formează obiectul prezentului dosar a fost înregistrată pe rolul instanței (15.05.2014) procesul penal 2926/308/2013 era de asemenea încă pe rol, ba mai mult nici măcar nu fusese soluționat în fond. Momentul promovării acțiunii civile face ca motivarea reclamantei din cuprinsul recursului privind prezumția de nevinovăție și necesitatea pronunțării unei hotărâri definitive de condamnare pentru a putea începe curgerea termenului de prescripție, să apară ca fiind contradictorie din moment ce reclamanta a promovat acțiunea în perioada în care prezumția de nevinovăție încă opera iar o hotărâre definitivă nu fusese încă pronunțată.

Prin urmare, afirmația reclamantei conform căreia prezumția de nevinovăție din procesul penal ar avea consecințe în materia prescripției civile în sensul că atâta timp cât operează prezumția nu ar putea fi îndeplinită condiția cerută de art. 8 din Decretul 167/1958 – condiția existenței unei persoane răspunzătoare, vinovate – este gresită tocmai pentru faptul că dreptul de a demara o acțiune civilă nu este condiționat de condamnarea penală a persoanei împotriva căreia acțiunea civilă urmează a fi demarată. Dacă dreptul de a demara o acțiune civilă nu este condiționat de o condamnare penală atunci nici momentul începerii curgerii termenului de prescripție nu poate fi condiționat de condamnarea penală.

c) Reclamanta, invocând aceeași Decizie ICCJ nr. 293/2014, afirmă că prin admiterea excepției prescripției i s-ar fi încălcat dreptul de acces la o instanță în sensul art. 6 par. 1 din Convenția Europeană.

O primă precizare se impune și anume că așa cum am arătat mai sus, cazul particular la care se referă Decizia ICCJ nr. 293/2014 nu este identic cu cel ce face obiectul cauzei de față.

Onorata Curte, raportându-ne strict la situația de față conform căreia persoana răspunzătoare de producerea prejudiciului a fost cunoscută de la momentul accidentului, admiterea excepției prescripției nu constituie încălcarea dreptului de acces la justiție cunoscut fiind faptul că legea conține o serie de reglementări care sancționează pasivitatea justitiabilului. Termenele de prescripție care sancționează pasivitatea nu îngreșesc accesul la justiție tocmai pentru faptul că justitiabilul ar fi putut să-și exercite dreptul însă din propria culpa nu a făcut-o în termenul prevăzut de lege.

d) Recurenta a invocat în dezvoltarea motivului de recurs incidenta art. 1394 Cod Civil pentru a evidenția modul în care au evoluat reglementările în materia prescripției.

Conform art. 201 din Legea de aplicare a NCC nr. 71/2011, art. 1394 Cod Civil este inaplicabil în speta de față cătă vreme prescripția în acest caz este reglementată de Decretul 167/1958. Curtea de Apel București a respectat întru totul prevederile din Decretul 167/1958.

Faptul ca noua reglementare a prescriptiei contine alte reguli nu impacteaza in niciun fel judecata din cauza de fata.

e) Reclamanta invocand prevederile art. 27 alin 2), art. 25 alin. 5) si art. 6 alin. 1) lit. f) a prezentat o argumentatie in sensul ca respectivele articole reglementeaza exact situatia in care se afla si ca prescriptia nu ar fi avut cum sa intervina.

Onorata Curte, articolele din codul de procedura penala stabilesc intr-adevar ca partea civila **poate** introduce actiune civila la instanta civila. Posibilitatea de a introduce o actiune civila nu semnifica insa o extindere a termenelor de prescriptie. O astfel de interpretare ar fi eronata si ar insemna adaugare la lege, mai exact ar insemna a distinge acolo unde Decretul 167/1958 nu a facut-o. Spre deosebire de noua reglementare a prescriptiei, vechea reglementare (Decretul 167/1958) nu prevedea ca si caz de intrerupere/suspendare a prescriptiei constituirea de parte civila. Prin urmare posibilitatea de a formula o actiune civila conform art. 27 alin. 2) Cod Procedura Penala nu poate fi interpretata in sensul de extindere a termenelor de prescriptie din Decretul 167/1958 si nici nu poate fi utilizata in sensul adaugarii la acelasi Decret 167/1958.

Asa cum corect a aratat Curtea de Apel Bucuresti, in conformitate cu dispozitiile art. 16 alin. 1) lit. b) din Decretul 167/1958 prescriptia se intrerupe prin introducerea unei cereri de chemare in judecata, chiar daca cererea a fost introdusa la o instanta judecatoreasca, necompetenta. Dupa intrerupere curge insa alta prescriptie, de acelasi fel. Manifestarea de vointa de a se constitui parte civila in procesul penal (deci de a declansa actiunea civila in cadrul procesului penal) a fost unanim acceptata de doctrina si practica drept o modalitate de intrerupere a prescriptiei actiunii civile in despagubiri. Insa, aceasta modalitate, formulata atat in fata instantelor civile cat si a celor penale reprezinta **o intrerupere cu efect provizoriu**, conditionata practic de modalitatea de finalizare a respectivului litigiu. Art.16 alin. 2) din Decretul 167/1958 arata ca: **Prescriptia nu este intrerupta, daca s-a pronuntat incetarea procesului**, daca cererea de chemare in judecata sau executare a fost respinsa, anulata sau daca s-a perimat, ori daca cel care a facut-o a renuntat la ea. Legea nu distinge dupa natura instantei care ar fi pronuntat incetarea procesului.

Onorata Instanta acestea erau prevederile legale existente in materie de prescriptie si Curtea de Apel nu a facut altceva decat sa le respecte. In aceste conditii, instanta de apel, arata foarte bine ca termen de prescriptie, termenul de 3 ani, prevazut de art. 3 din Decretul 167/1958, trebuie considerat implinit la data de 16.04.2010, iar actiunea intentata la data de 15.05.2014 apare ca fiind prescrisa.

Pentru aceste motive, va solicitam sa respingeti recursul si sa mentineti hotararea atacata ca legala si temeinica.

In subsidiar, in cazul in care veti admite recursul, va solicitam sa dispuneti rejudecarea cauzei de catre instanta de fond in baza art. 497 C.Pr. Civ .

Asigurări

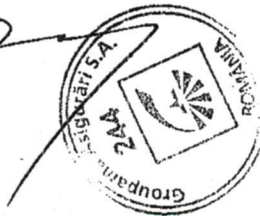
În drept: art. 205-208; art. 486 alin 1 lit. d și 486 alin 3 C.Pr.Civ., art. 497 C.Pr. Civ., art. 27 C.Pr.Pen..

Depunem prezenta întâmpinare în 2 exemplare, din care una pentru instanța și una pentru reprezentanța reclamantei.

Probe: înscrisuri.

Manager Juridic Regiunea București,

Nora Nemes

Consilier Juridic,

Emil Marian Alexandrescu

